

for det ærede Medlems Udtalelser, jeg antager, det er det samme her foreliggende Budget, som er 3—4 Millioner Kroner højere end de tidligere. Jeg gaar ud fra et Gjennemsnit af 11 Millioner Kroner, og disse 11 Millioner Kroner kommer jeg til ved at gaa ud fra, at paa § 22 er der som Regel 9 Millioner Kroner, maatte lidt over, paa § 26 har Gjennemsnittet for en Del Aar været henimod 1 Million Kroner, og dertil maa endvidere lægges 1 Million Kroner for Udgifter til Hærens Krav, som findes under Justitsministeriets Budget til Udskrivningsvæsenet og paa Indenrigsministeriets Budget til Indkvarteringsvæsenet og endvidere paa § 26 til Dyrtidstilløbet. Jeg tror saa, at man saa har faaet Alting med. Det er altsaa 11 Millioner Kroner til en Befolkning af 2 Millioner Individer, som man med et rundt Tal kan sætte den til, altsaa $5\frac{1}{2}$ Krone pr. Individ. Anstiller man en Sammenligning med den tyfste Hær, som jeg har gjort for et bestemt Aar — ikke det sidste Aar, som var et temmelig dyrt Aar, jeg tror, det var 1883 — vilde man komme til det Resultat, at den tyfste Hær koster $7\frac{9}{10}$ Kroner pr. Individ, det vil altsaa sige $2\frac{1}{3}$ Kroner mere pr. Individ. Altsaa skulde vi, hvis vi havde samme Udgift som i Tyskland, betale henimod 5 Millioner Kroner mere om Aaret til Hærbudgettet. Det er det sande Forhold. Dertil kommer den Betragtning, som den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds meget rigtig fremhævede, at Tjenestedagenes Antal i Tyskland er betydelig større end vort; Tyskland har 1 pCt. af sin Befolkning til Tjeneste, vi skulde altsaa have 20,000 Mand, men vi have i Gjennemsnit 11,000 Mand, altsaa i Gjennemsnit 9,000 færre; det vil altsaa sige, at Staten skulde endvidere have den Byrde at have 9,000 tjenstdygtige Mennesker mere til Tjeneste, end vi have hele Aaret rundt. Hvilke store Kapitaler det repræsenterer under normale Forhold, ikke under arbejdsløse Forhold, behøver jeg ikke at gjøre opmærksom paa. Der er forskjellige andre Forhold, der gjøre, at Forskjellen i Udgiften til den tyfste Hær og vor Hær ikke er større, end den er. Jeg skal nævne foruden det, som jeg allerede tidligere har nævnt, at ikke den hele Befolkning uddannes i Tyskland, saaledes som her, at de Menige ere flattere lønede end her; Forholdet er omtrent som 3 til 5, og det har ikke saa Lidt at sige. Officererne derimod ere ganske vist betydelig højere lønede, navnlig de højere Officerer; det kan slet ikke sammenlignes. Ligeledes ere de Menige flattere klædte. Man træffer i Tyskland Soldater klædte i Munderinger, som ere sammensyede af Stumper og Lapper,

noget, som vi ikke byde vore Soldater. Fra mit Standpunkt glæder jeg mig over, at vi have Raad til at lønne og klæde dem godt; det fortjene de. Jeg anker ikke derover, men det er ogsaa et Moment, som ved Sammenligningen bør komme i Betragtning. Man kunde maatte anstille en Sammenligning med Sverige, et Land, der ligger os nær, og det har jeg oftere hørt gjøre. Jeg skal imidlertid kun berøre det. Sverige anvender 22 Millioner Kroner paa Hæren; vi anvende 11 Millioner Kroner. Da Befolkningen der er ikke saa lidt mere end dobbelt mod vor, er det ganske vist, at deres Kvotandel pr. Individ er noget mindre end vor, men jeg vil blot sige, at hvis de vilde sammentalbe en Høiesteret, en Arcopagus af de mest sagkyndige Officerer i Europa, og lade dem undersøge de svenske Forhold og vore Forhold og udtale, hvem der fik Mest for Pengene, vilde De faae at se, at det svenske Hærvæsen er forholdsvis langt dyrere end vort, saa at de med deres 22 Millioner og vi med 11 Millioner staa omtrent ens. Jeg tror ikke, den danske Hær vilde være bange for at optage en Kamp, hvad naturligvis aldrig vil ske, med den svenske Hær. Naar det ærede 2det kongevalgte Medlem (Uksing) talte Meget om, at de militære Budgetter opslugte Overskudet, saaledes at der Intet blev tilbage til andre vigtige Statsformaal, saasom Undervisningsvæsen, Kommunikationsmidlernes Udvikling, osv., ja han nævnte endog Kristiansborgs Gjenopførelse, da maa jeg sige, at den Tale forstaar jeg aldeles ikke. Have de militære Budgetter bestræbt sig for at opsluge alt Overskudet, have de ikke været meget heldige. Det er jo bekendt, at vi have en ret anseelig Kassebeholdning, saa der af den Grund ikke er Anledning til ikke at gaa ind paa saadanne Ting som Undervisningsvæsenets Forbedring, Kommunikationsmidlernes Udvikling og ogsaa til at opbygge Kristiansborg Slot, hvis man blev enig derom, var der Midler nok. Naar man vil henvise til, at vi ikke havde Penge til Sigt, fordi vi Militære havde brugt dem, saa vil jeg bede Dem se hen til, hvad der i de sidste Menneskealdre er gjort her, hvad der er anvendt til Jernbaner, til specielle militære Formaal som Befæstninger og Sigt. De ville da se, at vi ikke have faaet saa Meget til at bygge Befæstninger for, som medgaar til at anlægge to Mil Jernbane eller købe et Par Dampfærger for. Jeg tror, at det ærede Medlem, som man siger, har lagt for meget Krudt i, i hvert Fald bliver Maalet stundt langtfordi. Jeg skal efter disse Bemærkninger til det ærede 2det kongevalgte Medlem gjøre et